

NOTY O AUTORACH

Tadeusz Baraniuk – etnolog, emerytowany adiunkt w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Prowadzi badania w Polsce i w zachodniej Ukrainie. Zainteresowania naukowe: kultura symboliczna, antropologia opowieści, onomastyka kulturowa. Autor książki *Prześmiewanie świata. O przebierańcach zapustnych na północno-zachodnim Mazowszu* (1999), redaktor książki *Bojkowszczyzna. Pogranicze czasów i przestrzeni* (2020).

Agata Bareja-Starzyńska – dr hab., prof. ucz., absolwentka orientalistyki UW w zakresie mongolistyki i tybetologii, kierownik Zakładu Turkologii i Ludów Azji Środkowej Wydziału Orientalistycznego UW. Jej zainteresowania badawcze obejmują literaturę i kulturę Mongolii i Tybetu, ze szczególnym uwzględnieniem buddyzmu (Sziregetü Güüsü Czordzi, *Czikula Kereglezi. Zasady buddyzmu*, 2006; *Biography of the First Khalkha Jetsundampa Zanabazar by Zaya Pandita Luvsanprinlei*, 2015); problematyki kultury książki, manuskryptologii źródeł mongolskich i tybetańskich, historii nauki w zakresie orientalistyki, zwłaszcza polskich badaczy Azji Środkowej i Syberii (współautorka *In the Heart of Mongolia*, 2012). W ramach projektów krajowych oraz w zagranicznych zespołach badawczych prowadzi interdyscyplinarne badania wykorzystujące metodologię literaturoznawstwa (zwłaszcza edycję tekstów źródłowych) i nauk o kulturze i religii.

Zbigniew Benedyktowicz – dr hab., prof. nadzwyczajny w Instytucie Sztuki PAN, antropolog kultury. Wykładał w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Od 1982 r. redaktor, a od 1994 r. redaktor naczelny kwartalnika „Konteksty”. Od 1993 r. członek redakcji i rady naukowej „Kwartalnika Filmowego” jako współautor jego wznowienia. W latach 1991–2011 kierował Zakładem Antropologii Kultury, Filmu i Sztuki Audiowizualnej Instytutu Sztuki PAN. Zajmuje się problematyką wyobraźni symbolicznej i antropologią kultury współczesnej. Autor wielu artykułów na ten temat, współautor i redaktor naukowy książek: *Film i kontekst* (1988); *Sztuka na wysokości oczu. Film i antropologia* (1991); *Dom w tradycji ludowej* (z Danutą Benedyktowicz, 1992); *Zbigniew Rybczyński – podróżnik do krainy niemożliwości* (1993); *Portrety „Obcego”. Od stereotypu do symbolu* (2000); *Dom – droga istnienia. Dom w tradycji ludowej / The Home – the Way of Being. Home in Folk Tradition* (z Danutą Benedyktowicz, 2009); *Elementarz tożsamości* (2016).

Piotr Cichocki – dr, antropolog kultury, muzyk i producent. Zawodowo związany z Instytutem Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Interesuje się relacjami między materialnością, technologią, dźwiękiem i religijnością. Prowadzi badania terenowe w Malawi oraz we wschodniej części województwa podlaskiego. Jego teksty ukazywały się w czasopiśmie antropologicznym, takich jak „Ethnologia Polona”, „Lud”, „Studia Kulturoznawcze”, „Seismograf”, „SoundEffects – An Interdisciplinary Journal of Sound and Sound Experience”.

Dariusz Czaja – prof. dr hab., antropolog kultury, eseista, recenzent muzyczny. Wykładowca w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UJ; redaktor kwartalnika antropologicznego „Konteksty” Instytutu Sztuki PAN. Ostatnio opublikował m.in.: *Negde dalje, negde drugde* (Belgrad, 2016); *Ruiny czasu. Rozmowy o twórczości* (2016); *Gramatyka bieli. Antropologia doświadczeń granicznych* (2018) – nominacja do nagrody „Nike”; *Cena sztuki. Tezy o zaczarowaniu* (2020); *Blask ciemnieje. Lektury hermeneutyczne* (2021).

Jacek Dobrowolski – poeta, eseista, tłumacz anglista. Opublikował m.in. tomik wierszy *Partytury*, poemat *Raróg*, komedię wierszem *Dziewanna*, opowiadania i recenzje, m.in. w „Twórczości”, „Odrze” i „Kontekstach”. Tłumacz wierszy dawnych poetów chińskich, japońskich, perskich i współczesnych poetów Zachodu, a także kilkunastu książek o buddyzmie, mów nauczycieli medytacji ze Wschodu i Zachodu, wystąpień artystów teatru, takich jak np. Peter Brook, Eugenio Barba, Ellen Stewart, Robert Wilson, Pina Bausch i Christopher Hampton, oraz filologów klasycznych, takich jak np. Walter Burkert, Martin West, Natalie West, Simon Goldhill, Richard Seabrook i Oliver Taplin.

Dang Thuy Duong – dr, architektka, artystka, badaczka przestrzeni miejskich. Swobodnie łączy dziedziny projektowe z artystycznymi. W 2019 r. opracowała autorską metodę badania miasta w ruchu, ze szczególnym uwzględnieniem mapowania przestrzeni, praktyk pieszych i percepcji czasu. Prowadzi zajęcia w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych. Projekty architektoniczne w Kazachstanie, nad którymi pracowała, zostały wyróżnione nagrodami.

Leszek Kolankiewicz – prof. dr hab., kulturoznawca, inicjator tzw. warszawskiej szkoły antropologii widowisk. W latach 2005–2012 dyrektor Instytutu Kultury Polskiej na UW, w latach 2012–2016 dyrektor Centre de civilisation polonaise na Sorbonie. Członek Polskiego PEN Clubu. Członek Polskiego Komitetu do spraw UNESCO, były przewodniczący Zespołu ds. Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego w MKiDN. Były przewodniczący Komitetu Nauk o Kulturze PAN. Były członek Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów. Autor książek: *Na drodze do kultury czynnej* (1978); *Święty Artaud* (1988, 2001); *Samba z bogami. Opowieść antropologiczna* (1995, 2007, 2016); *Dziady. Teatr święta zmarłych* (1999, 2020); *Wielki mały wóz* (2001).

Agnieszka Kościńska – prof. w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW i Leverhulme Visiting Professor w Oxford School of Global and Area Studies, autorka m.in. *Zobaczyć losia. Historia polskiej edukacji seksualnej od pierwszej lekcji do Internetu* (2017, wyd. ang. Berghahn Books, 2021); *Płeć, przyjemność i przemoc. Kształtowanie wiedzy eksperckiej o seksualności w Polsce* (2014, wyd. ang. Indiana UP, 2021).

Joanna Koźmińska – etnolog, absolwentka Katedry Etnologii i Antropologii Kulturowej UW oraz Studiów Podyplomowych Informacji Naukowej UW. Kustoszką w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Koordynatorka Biblioteki Cyfrowej PIA www.cyfrowaetnografia.pl. Wykonawczyni merytoryczna grantów: „Polski Atlas Etnograficzny” (opracowanie naukowe, elektroniczny katalog danych, publikacja zasobów w sieci Internet, etap I i II) oraz „Atlas Polskich Strojów Ludowych” (kontynuacja prac wydawniczych, przeprowadzenie badań terenowych i kwerend źródłowych oraz cyfryzacja materiałów źródłowych i udostępnienie ich w Internecie).

Członkini Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego. Zainteresowania: humanistyka cyfrowa, antropologia w sieci, netnografia, historia etnologii polskiej.

Mateusz Laszczkowski – adiunkt w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Autor monografii *City of the Future: Built Space, Modernity, and Urban Change in Astana* (Berghahn Books, 2016) oraz wielu artykułów w renomowanych międzynarodowych czasopismach antropologicznych, m.in. „Anthropological Theory”, „Ethnos” i „Journal of the Royal Anthropological Institute”. Jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół polityczności projektów infrastrukturalnych, antropologii państwa i ruchów oporu. Fakt, że profesor Wasilewski ponoć nadal na zajęciach prezentuje swoje umiejętności gry w żołąk, tak samo jak bez mała 20 lat temu, uważa za jedną z niezliczonych stałych wśród entropii wszechświata.

Wojciech Lipiński – adiunkt w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Prowadzi badania z zakresu problematyki etnicznej w Republice Sacha (Jakucja) w Federacji Rosyjskiej i na Ukrainie.

Sergiusz Michalski – prof. dr hab., historyk sztuki; prof. Eberhard Karls Universität Tübingen, do 1984 na UW, później prof. na UMK w Toruniu i uniwersytecie w Brunzshwiku. Członek PAU, Academia Europaea, Królewskiej Szwedzkiej Akademii Literatury.

Lech Mróz – prof. dr hab., etnolog, prof. Wydziału Kultury Japonii w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie, wcześniej pracownik i dyrektor Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Główne obszary tematyczne i geograficzne prac badawczych i publikacji to kultura ludów pasterskich i koczowniczych, relacje międzyetniczne, badania pograniczy etniczno-kulturowych, Cyganie – Romowie, kraje bałkańskie, Ukraina Zachodnia i jej pogranicze, kraje azjatyckie, zwłaszcza Indie, Sacha – Jakucja, Mongolia. Autor wielu prac naukowych, w tym książek *Dzieje Cyganów – Romów w Rzeczypospolitej XV–XVIII w.* (2001); *Od Cyganów do Romów. Z Indii do Unii Europejskiej* (2007); oraz *Gypsy Presence in the Polish-Lithuanian Commonwealth 15th–18th Centuries* (Central European University Press, 2015).

Magdalena Radkowska-Walkowicz – dr hab., prof. w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW, absolwentka Szkoły Nauk Społecznych przy IFiS PAN, członkini Interdyscyplinarnego Zespołu Badań nad Dzieciństwem UW i Komitetu Bioetyki PAN. Autorka wielu publikacji z zakresu antropologii medycyny, reprodukcji i dzieciństwa w czasopismach naukowych oraz książek *Od Golema do Terminatora: Wizerunki sztucznego człowieka w kulturze* (2008); *Doświadczenie in vitro. Nieplodność i nowe technologie reprodukcyjne w perspektywie antropologicznej* (2013) oraz redaktorka kilku antologii tekstów.

Tomasz Rakowski – dr hab., etnolog, antropolog kultury, kulturoznawca, lekarz. Pracuje w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW, współpracuje z Instytutem Kultury Polskiej UW. Prowadzi badania w Polsce i w Mongolii. Zajmuje się badaniami oddolnych procesów rozwojowych, antropologią sztuki współczesnej i partycypacyjnej, etnograficznie zorientowaną animacją kultury oraz najnowszą metodologią badań kulturowych. Autor książek *Łowcy, zbieracze, praktycy niemocy. Etnografia człowieka zdegradowanego* (2009, wyd. ang. Berghahn Books, 2016, 2019) oraz *Przepływy, współdziałania, kręgi możliwego. Antropologia powodzenia* (2019).

Emilia Sułek – dr, antropolożka społeczna po UW. Otrzymała stopień doktora na Uniwersytecie Humboldtów w Berlinie. Wykładała m.in. na Uniwersytecie w Zurychu. Obecnie senior researcher w projekcie badawczym Szwajcarskiej Narodowej Fundacji Nauki ROADWORK: „An Anthropology of Infrastructure at China’s Inner Asian Borders” na Uniwersytecie we Fryburgu.

Z Jerzym Wasilewskim łączy ją teren: Mongolia, Tybet, poradziecka Azja Środkowa. Zajmuje się zjawiskami szarej strefy, antropologią państwa, infrastrukturą i antropologią niehumanitarną. O kobietach pisze naukowo i aktywnie.

Oyungerel Tangad – dr, etnolog w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, absolwentka studiów etnologicznych na UW, badaczka współczesnych przemian społeczno-kulturowych w Mongolii. Autorka książki *Scheda po Czynghis Chanie. Demokracja po mongolsku* (2013).

Maciej Ząbek – prof. dr hab., antropolog, dyrektor Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Zainteresowania: antropologia społeczna i polityczna, w tym studia uchodźcze, zwłaszcza w kontekście Afryki i Bliskiego Wschodu (przede wszystkim krajów muzułmańskich). Autor około 200 publikacji o problematyce afrykanistycznej i uchodźczej. Najważniejsze to: *Arabowie z Dar Hamid. Społeczność w sytuacji zagrożenia ekologicznego* (1997); *Biali i Czarni. Postawy Polaków wobec Afryki i Afrykanów* (2006); *Uchodźcy w Polsce. Próba spojrzenia antropologicznego* (2008); *Uchodźcy w Afryce. Etnografia przemocy i cierpienia* (2018).